Johann Esser,

Die Moorsoldaten

1.) Wohin auch das Auge blicket,
Moor und Heide nur ringsum.
Vogelsang uns nicht erquicket,
Eichen stehen kahl und krumm.
Wir sind die Moorsoldaten
und ziehen mit dem Spaten
ins Moor.

2.) Hier in dieser öden Heide
ist das Lager aufgebaut,
wo wir fern von jeder Freude
hinter Stacheldraht verstaut.
Wir sind die Moorsoldaten
und ziehen mit dem Spaten
in's Moor.

3.) Morgens ziehen die Kolonnen
in das Moor zur Arbeit hin,
graben bei dem Brand der Sonnen,
doch zur Heimat steht der Sinn.
Wir sind die Moorsoldaten
und ziehen mit dem Spaten
in's Moor.

. . .

Johann Esser,

La marĉsoldatoj

tradukita de Manfred Retzlaff

1.) Kien ajn okuloj vidas,
marĉo estas ĉirkaŭ ni.
De nenie birdo ridas,
Kverk' nur staras tie ĉi.
Ni estas marĉsoldatoj
kaj marŝas kun la ŝpatoj
al marĉ'!

2.) Loĝas ni en ĉi soleco
en barita koncentrej',
for de ĝojo kaj gajeco
en dezerta erikej'.
Ni estas marĉsoldatoj
kaj marŝas kun la ŝpatoj
al marĉ'!

3.) En kolonoj mi marŝadas
sub brulanta sun-radi',
en la marĉo ni fosadas,
sed hejmlanden volas ni.
Ni estas marĉsoldatoj
kaj marŝas kun la ŝpatoj
al marĉ'!

. . .

4.) Heimbärts, heimwärts! Jeder sehnet
sich nach Eltern, Weib und Kind.
Manche Brust ein Seufzer dehnet,
weil wir hier gefangen sind.
Wir sind die Moorsoldaten
und ziehen mit dem Spaten
in's Moor.

5.) Auf und nieder gehn die Posten,
keiner, keiner kann hindurch.
Flucht wird nur das Leben kosten,
Vierfach ist umzäunt die Burg.
Wir sind die Moorsoldaten
und ziehen mit dem Spaten
in's Moor.

6.) Doch für uns gibt es kein Klagen,
ewig kann's nicht Winter sein.
Einmal werden froh wir sagen:
Heimat, du bist wieder mein!
Dann zieh'n wir Moorsoldaten
nicht mehr mit dem Spaten
in's Moor.

. . .

4.) Hejmen, hejmen! Ni deziras
esti ĉe la famili'.
Pro doloro ni suspiras,
ĉar kaptitaj estas ni.
Ni estas marĉsoldatoj
kaj marŝas kun la ŝpatoj
al marĉ'!

5.) La postenoj ĉirkaŭiras,
vin mortigos per pafil',
se eskapi vi deziras
tra kvarona la baril'.
Ni estas marĉsoldatoj
kaj marŝas kun la ŝpatoj
al marĉ'!

6.) Ne lamentu ni, ĉar ĉiam
jam ne daŭras tio ĉi.
Kaj ni ĝoje diros iam:
Hejme estas ree ni!
Ekmarŝos kun la ŝpatoj
ne plu la marĉsoldatoj
al marĉ'!

. . .

Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas JOHANN ESSER *(∗1896-04-16 – †1971), publikigita 1933.*

Arg-721-1450 (2012-12-11 17:12:58)

La teksto troviĝa ekzemple en `http://www.diz-emslandlager.de/moorlied.htm`*. Kunaŭtoro de la teksto estis Wolfgang Langhoff (06.10.1901 - 25.08.1966). Pri tiu vidu la vikipediejon* `http://de.wikipedia.org/wiki/Wolfgang_Langhoff`*. Komponisto de la melodio de la kanto estas Rudolf Goguel (21.04.1908 - 06.10.1976). Pri tiu vidu la vikipediejon* `http://de.wikipedia.org/wiki/Rudi_Goguel`*.*

Traduko de la Germana poemo "Die Moorsoldaten" de JOHANN ESSER *(∗1896-04-16 – †1971) en Esperanton de* MANFRED RETZLAFF *(∗1938-11-04) en 1984.*

MR-149-1b / Arg-721-1451 (2012-12-11 17:32:53)